

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 123807 19 Kž

Novi Travnik, 07.02.2020. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Zuhdija Ćosić kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanele Nesimi, u kaznenom predmetu protiv optuženih O. Y., N. Y., i K. B. radi izvršenja kaznenog djela oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stav 1. u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi, kantonalnog tužitelja, protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 123807 18 K od 23.09.2019. godine, na sjednici vijeća, održanoj dana 07.02.2020. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 123807 18 K od 23.09.2019. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 123807 18 K od 23.09.2019. godine optuženi O.Y. (pogrešno navedeno Y.) , N. Y., i K. B. su uz primjenu članka 299. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oslobođeni od optužbe da bi počinili kazneno djelo oštećenje tuđe stvari iz članka 293. stav 1. u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Uz primjenu članka 212. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oštećeni F. G. je sa imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnični postupak. Istom presudom je odlučeno da troškovi kaznenog postupka uz primjeni članka 203. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH padaju na teret proračunskih sredstava.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 123807 18 K od 23.09.2019. godine osporava Kantonalno tužiteljstvo iz Travnika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi se predlaže da se ista uvaži, prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje ili da se odredi održavanje pretresa pred kantonalnim sudom.

U odgovoru na žalbu kantonalnog tužitelja, branitelj optuženih je predložio da se žalba odbije i potvrdi prvostupanjska presuda.

Postupajući sukladno članku 319. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine zakazana je i održana bez nazočnosti stranaka sjednica vijeća jer kantonalni tužitelj u svojoj žalbi nije tražio da bude obaviješten o sjednici vijeća drugostupanjskog suda.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Zastupnik optužbe u svojoj žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da iskaz svjedoka F. G. nije pouzdan jer je suprotan sa potvrdom Policijske stanice Travnik od 13.10.2017. godine iz kojeg proizlazi da je dana 27.06.2016. godine optužene prijavio samo za neplaćenu zakupninu, a ne za oštećenje stvari. Po mišljenju tužitelja to nije odlučna činjenica jer prvostupanjski sud nije cijenio dio iskaza oštećenog u kojem je naveo da su mu u policijskoj stanici rekli kada im je predočio ugovor o zakupu „da ide na parnicu“ radi čega je kasnije angažirao procjenitelja štete iz „Sarajevo osiguranja“. U žalbi se također prigovara i da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio iskaza svjedokinje L. S. koja je prisustvovala 27.06.2016. godine u kući oštećenog noću, kada je istjerao optužene, a svjedokinja navodi da je oštećeni histerično galamio i govorio da su mu popržili stvari i da je vidjela progoren stol i kauč od cigareta, u kuhinji zid oštećen od vode kao i patos. Tužitelj u svojoj žalbi zaključuje da je svjedokinja vidjela oštećenja i da ih niko nije mogao počinuti osim optuženih jer su samo oni tu stanovali i boravili. Poziva se i na iskaz svjedoka M. Š. koji je sačinio zapisnik o procjeni štete dana 27.09.2016. godine i vidio oštećenja koja navodi oštećeni, a koja potvrđuju materijalni dokazi i fotografije.

Ovi žalbeni prigovori su neutemeljeni. Prvostupanjska presuda je sačinjena uz pravilnu primjenu članka 305. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a nakon što je prvostupanjski sud savjesno ocijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima kako to propisuje član 296. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine. U ovom predmetu i nije sporno da su na stvarima u kući vlasništvo oštećenog F.G. određena oštećenja od cigareta. To je vidljivo iz priložene fotodokumentacije, to tvrde svjedoci L. S. kao i M. Š., a u konačnom i oštećeni F. G. Međutim, ono što je sporno i što je prvostupanjski sud obrazlagao u svojoj presudi jeste ko je nanio navedenu štetu i još bitnije, da li su stvari oštećene sa direktnim umišljajem da se šteta nanese oštećenom. I po mišljenju ovog suda nema dokaza da su upravo optuženi nanijeli navedenu štetu niti ima dokaza da bi to počinili sa direktnim umišljajem.

Naime, nesporna je činjenica da su optuženi bili podstanari u kući vlasništvo F. G, o tome postoji ugovor o zakupu koji je sačinjen i ovjeren 15.09.2015. godine u notarskom uredu. Također je nesporno da su optuženi na intervenciju oštećenog F. G. dana 29.06.2016. godine odselili iz kuće oštećenog. Nižem sudu nisu prezentirane nikakve fotografije, niti je opisano bilo kakvo stanje stvari u kući u koju su tada uselili optuženi, oštećeni kaže da se nije radilo o novim stvarima i dokaza u tom pravcu nema. Također je nesporna činjenica da je fotodokumentacija koju je sačinio svjedok M. Š., ispred osiguravajuće kuće koju je zastupao, sačinjena tri mjeseca nakon što su optuženi odselili. Također je nesporno da su u devetom

mjesecu 2016. godine kada je M. Š. ušao u stan, u istom već živjeli drugi podstanari. Oštećenja koja je primijetila svjedokinja L. S., koja je u stanu bila 26.06.2016. godine zajedno sa oštećenim, u svojstvu prevoditelja, da je progoren stol ili kauč i da je u kuhinji zid bio prljav i patos oštećen od vode, su minorna i taj iskaz nema tu snagu i kvalitetu, koju mu pridaje tužitelj, da potkrijepi sve ono što je navedeno u optužnom aktu.

Ono što je najbitnije, kazneno djelo oštećenje tuđe stvari iz članka 183. stav 1. Kaznenog zakona Federacije BiH može se počiniti samo sa umišljajem, bilo izravnim ili neizravnim koji obuhvata svijest da se poduzetom radnjom uništava, oštećuje ili čini neupotrebljivom tuđa pokretna stvar. Iz prikupljenih dokaza koji su prezentirani sudu se ne može zaključiti da su optuženi bili u bilo kakvoj zavadi sa oštećenim, da su imali bilo kakav problem kojeg nisu mogli riješiti, osim na način da oštećenom iz revolta nanesu štetu, i u konačnom tužiteljstvo u tom smislu nije izvelo niti jedan dokaz. Iz izvedenih dokaza se nije moglo sa sigurnošću utvrditi da li, sve i da se utvrdilo da su oštećenja nastala za vrijeme boravka oštećenih, da li su ista nastala nemarnom upotrebom stvari ili sa sviješću da se oštećenom nanosi šteta. Zbog svega navedenog i ovaj sud prihvata zaključak nižeg suda da tužiteljstvo nije dokazalo izvan razumne sumnje, da su optuženi umišljajno postupali i svjesno poduzimali radnje kojim se uništava odnosno oštećuje stambeni prostor koji su iznajmili.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu kantonalnog tužitelja odbiti kao neutemeljenu, osporenu presudu prvostupanjskog suda potvrditi, a sve sukladno odredbi članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Sanela Nesimi

Predsjednik vijeća

Zuhdija Ćosić

